

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Σαγιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβίργη, διευθυνόντες

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Εἰς διαπρεπῆ ὁμογενῆ, διαμένοντα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ παραπονούμενον πρὸς Ἀγγλον ἱεράρχην διὰ τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν, ἣν ὁ ἀγγλικὸς κληρὸς παρέχει εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἐδόθη ἡ ἀκόλουθος δικαιολογία, ἣν ὡς χαρακτηριστικὴν σύνοψιν τῶν ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ καὶ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ κρατούντων αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων υἱοθετοῦντες ἀποδεχόμεθα:

«Οἱ Βούλγαροι μᾶς λέγουσιν:—Ἐὰν θέλετε, ἐρχόμεθα· ἐνῷ σεῖς λέγετε:—Ἐὰν θέλετε, ἔλθετε».

Ἐν τῇ θαυμαστῇ περιεκτικότητι τῶν ἐξ καὶ μόνων τούτων λέξεων, ἐγκαινῶνται ἀληθῶς τὰ δύο ἐθνικὰ προγράμματα, ἅτινα ὡς σημεῖα κυματίζουσιν ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου καὶ εἰς ἃ καλοῦνται νὰ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξιν ἀλλὰ πρὸ πάντων τὴν ἐκτίμησιν τῶν, οἱ Ἀγγλοὶ κληρικοὶ καὶ ἡ δι' αὐτῶν ἐπηρεαζομένη κοινὴ γνώμη τῆς μεγάλης αὐτῶν πατρίδος.

Οἱ Ἕλληνες, προσηλωμένοι ἐν τῇ ἐθικῇ αὐτῶν σκοπιᾷ, ἀκράδαντοι θεματοφύλακες τῆς πίστεως, ἔχουσιν ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας πρὸς πάντα ἐπιθυμοῦντα τὸ ἀληθὲς τῆς ὀρθοδοξίας φῶς:—Ἐὰν θέλετε ἔλθετε.

Οἱ ἄλλιοι, οὐδὲν ἔχοντες νὰ φυλάξωσιν, οὐδὲν ν' ἀπωλέσωσιν, εἶναι σήμερον ἔτοιμοι νὰ πωλήσωσιν τὴν πίστιν των χάριν τῆς πατρίδος εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ αὖριον τὴν πατρίδα των χάριν τῆς πίστεως εἰς τοὺς Ρώσους:—Ἐὰν θέλετε ἐρχόμεθα.

Εὐκολοὶ εἶναι ἡ ἐκλογὴ πρὸς τοὺς ἐπιδιώκοντας προσωρινὰ συμφέροντα, πρὸς τοὺς μισθοφόρους τῆς πολιτικῆς, πρὸς τοὺς χαρτοπαίζοντας τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἀντὶ τοῦ ἐπιουρίου ἄρτου ἐλεεινῆς ὑπάρξεως. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγούς ἔθνους φιλελευθέρου καὶ μεγάλου, τοὺς ἔχοντας τὴν ἀποστολὴν νὰ χειραγωγήσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐθύτητος ἀν' οὐχὶ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἐσχάτῃ ὕβρις θὰ ἦτο καὶ ὁ ἐλάχιστος ἐνδοιασμός, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς μεταξὺ πλάνης καὶ ἀληθείας, μεταξὺ τῶν ἀνεμοδείκτων τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας καὶ τῶν αἰώνιων πελασγικῶν τειχῶν τῆς γεραρᾶς ἐθνικότητος, ἥτις χρησιμεύει ὡς περικαλλὲς βάθρον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ ἡμᾶς οὐδεὶς ποτε ἤκουσεν, οὐδὲ κατὰ τὰς φρικτοτέρας δοκιμασίας τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, τὸ κήρυγμα:—Ἐὰν θέλετε ἐρχόμεθα. Ἀλλὰ καὶ ἀν' φρικτοτέρας πέπρωται νὰ διέλθωμεν ἡμέρας, πιστοὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἡμῶν παράδοσιν οὐδένα, οὐδέποτε θὰ προδώσωμεν, ἀλλὰ πρὸς πάντας θὰ ἔχωμεν τεταμένους τὰς ἀγκάλας λέγοντες:—Ἐὰν θέλετε, ἔλθετε.

Καὶ θὰ ἔλθωσι κατησχυμένοι καὶ ἐν μετάνοιᾳ, διότι ἐποτίσαν πικρὰ ποτήρια τὴν Μητέρα ἡμῶν, ἥτις εἶναι καὶ Μήτηρ πάντων, διότι εἶναι ἡ Μήτηρ τῆς ἀληθείας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τετάρτη.

(Λουκ. γ'. 5—15).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ¹ ταύτην. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι ² τὸν σπῆρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ³ ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα, ⁴ καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι ⁵ αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό, καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐὖ πρῶτον δὲ αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες. Τίς εἶναι ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὑμῖν δέδοται ⁶ γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ⁷ ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπῆρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, ⁸ εἴτα ἔρχεται ὁ Διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούοντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτος καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι ⁹ τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἱ τινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων ἐφώνει. Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Σημειώσεις

1) Παραβολή=ἀλληγορικὴ διήγησις, ἐξ ἧς ἐξάγεται ἡθικὴ ἢ ἀληθεύς. 2) Τοῦ σπείραι, ἡ γενικὴ σημαίνει τὸν σπῆρον δι' ὃν ἐξῆλθε. 3) Καὶ ἐν τῷ σπείρειν καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἔργου τῆς σπορᾶς. 4) Ἰκμάς=ὕγρασις. 5) Συμφυεῖσαι=συν τῷ σπέρμῳ φυτρώσασθαι. 6) Ὑμῖν δέδοται=Εἰς ὑμᾶς τοὺς μαθητὰς μου ἔχει ῥῶσὴ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ κατανόησθε τὰ μυστήρια, τὰς θεωρητικὰς διδασκαλίας καὶ πρακτικὰς ἀληθείας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. 7) Τοῖς δὲ λοιποῖς=τοῖς δὲ μὴ μαθηταῖς μου μόνον ἡ ἀλληγορικὴ διδασκαλία προσήκει. 8) Οἱ ἀκούοντες, οἱ ἀπλοὶ ἀκούοντες. 9) Οὐ τελεσφοροῦσι=δὲν φέρουσιν εἰς τέλος, δὲν παράγουσι καρπὸν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΑΙ ΜΕΡΙΜΝΑΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διήλθετε ποτὲ πλησίον ἀγροῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι πλήρης ἀκανθῶν· ὁ ὁποῖος εἶχε σπέρη, ἀλλ' ἐν τῷ ὁποίῳ ποῦ καὶ ποῦ διὰ μέσου τῶν ἀκανθῶν διαφαινεταὶ ἀνυψούμενος στάχυς τις ἀσθενικός; Καὶ ὁ ἀγρός οὗτος εἶχεν ἐγκαίρως καλλιεργηθῆ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἀγρός οὗτος εἶχε δεχθῆ καλὸν σπῆρον, τὸν ὁποῖον εἶχε ρίψῃ ἐγκαίρως ὁ κύριος αὐτοῦ. Καὶ ὅμως ὁ μὲν σπῆρος ἐξηρανίσθη ἐφύησαν δὲ καὶ ἐδλάστησαν καὶ ἤνθησαν αἱ ἀκανθαί. Καὶ ὁ ἀγρός ἐκεῖνος προσδίδει ὄψιν, σκοπῶν διὰ σπόρου ἀκανθῶν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΒΟΤΗΤΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΜΜΙΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ ἡ Παπακωστά

ΗΜΕΡΟΝ

10-9-81

30253

σπαρέντος άγρου. Τόν σπόρον τόν άγαθόν, έχουσι καταπνί-
ξη αί φοβεραί εκείναι άκανθαι. Έκείναι κατίγχυσαν, και
εξηράνισαν τó σπέρμα του σίτου τó άγχθόν.

Και τήν εικόνα ταύτην παραλαμβάνει ο Κύριος, ίνα δώσῃ
εις ήμας νά εννοήσωμεν τήν τάξιν εκείνην τών ανθρώπων,
οίτινες δέχονται καλώς τόν θεόν λόγον, αλλά τó σπέρμα
τούτο δέν καρποφορεί ούδέ βλαστάνει έν αύτοίς, διότι αί
μέριμναι αί βιωτικά, ως αί άκανθαι εκείναι φυόμεναι, κα-
ταπνίγουσι τó θεόν σπέρμα του λόγου του Θεού.

Όντως, ως αί άκανθαι, φυτρώνουσιν έν τῷ ανθρώπινῳ
βίῳ αί φροντίδες και αί μέριμναι. Ο άνθρωπος ο οποίος
δέν έχει τόν νοῦν αὐτοῦ προσηλωμένον παρὰ μόνον εις τά
πρό τών οφθαλμῶν αὐτοῦ, περισπᾶται πάντοτε περί τά
τού κόσμου τούτου, και δέν δύναται ν' άνωψώθῃ τó παρά-
παν υπεράνω αὐτῶν. άσυχολούμενος εις τó ν' άποκτήσῃ
πλούτη και άγαθά του κόσμου καταγίνεται από πρώτας
μέχρις εσπέρας και βαθείας νυκτός, και δι' όλης τῆς νυκτός
πολλάκις, εργαζόμενος· αί εργασίαι αὐτοῦ έν εὐδοκίαις,
γενῶσιν έν αὐτῷ τόν πόθον και τήν επιθυμίαν νά έπαυ-
ξήσῃ αὐτάς, και έπομένως νά επιβάλλῃ εργασίαν εις έαυ-
τόν· έν αὐαί εργασίαι αὐτοῦ δέν εὐδοκίαις και ναυαγίαις,
μη προσφέρουσαι εις αὐτόν κέρδη και άλλα άγαθά, κατα-
βάλλει νέας προσπάθειας, ίνα κατανικήτῃ τās ζημίας, και
καλύψῃ διά νέων κερδῶν τά κενά, τά όποια παρήγαγον εις
αὐτόν αί άποτυχίαι· άλλ' ή προσπάθειαι αὐτῇ νέας γεννᾷ
αὐτῷ φροντίδας και νέας μερίμνας.

Η ζωή αὐτοῦ διέρχεται οὕτως· ο βίος αὐτοῦ είναι
άκανθα άληθής, ήτις αὐτῇ καθ' έαυτήν εις οὐδέν χρησι-
μεῖσι, εις δέ τούς περί αὐτήν προξενεῖ θλίψιν και λύπας
και εδύναι ψυχικάς. Και αί φροντίδες και αί μέριμναι αὐ-
ται τῆς ζωῆς πληροῦσι πικριῶν τόν βίον αὐτοῦ, και δέν επι-
τρέπουσιν εις τόν δυστυχῆ άνθρωπον οὐδεμίαν άγαθήν άπό-
λαυσιν. Πᾶσαι αί σχέσεις, αί όποιαί ένδείκνυνται εις τόν
άνθρωπον πνίγονται έν αὐτῷ υπό τών μεριμνῶν εκείνων. Ζῇ
έν τῷ κόσμῳ, άλλ' ως έν ἡτο έντός του κόσμου. Ο άνθρω-
πος οὗτος δέν άνθίσταται εις τήν ακρόασιν του θείου λόγου·
ο ιερεῦς, ο διδάσκαλος τῆς εκκλησίας, εύρίσκει καιρόν νά
ρίψῃ εις τήν ψυχὴν του ανθρώπου εκείνου τόν λόγον
του Θεού, και νά διδάξῃ αὐτόν τά διδάγματα του Εὐαγγ-
ελίου. Αλλ' έρχονται αί μέριμναι αί βιοτικά αί όποιαί
δέν επιτρέπουν εις αὐτόν νά άσυχοληθῇ εις άλλα συμπε-
ροντα ψυχικά. Δέν σκέπτεται κἄν περί αὐτῶν, έν ή φωνή
τῆς συνειδήσεως ώθῇ αὐτόν εις πνευματικώτερας σκέψεις,
και προσπαθεῖ ν' άποσπάσῃ αὐτόν από τών μεριμνῶν τῆς
ζωῆς, εξαγείρεται άμέσως ή ιδέα τῆς ύλης, παρουσιάζεται
αἴφνης πρό αὐτοῦ μία ύπόθεσις έκκρεμής, διαφαίνεται έν
τῷ όρίζοντι τών συμφερόντων αὐτοῦ έν κέρδος δυνατόν νά
επιδιωχθῇ, και ο άνθρωπος άρχεται μεριμνῶν περί τούτων.
Και ή μέριμνα εκείνη κατισχύει πασῶν τών σκέψεων του
ανθρώπου και καταπνίγει αὐτάς έντελῶς, και δέν επιτρέπει
νά βλαστήσῃ και αὐξηθῇ και καρποφορήσῃ έν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ ο σπόρος του λόγου του Θεού.

Και τονίζομεν ιδίᾳ τó εἶδος τούτο τών μεριμνῶν τῆς
ζωῆς, διότι αὐταί κυρίως είναι εκείναι, αί όποιαί ολεθρῶς
επιδρῶσιν επί του ανθρώπου, και αί όποιαί είναι μόναι δυ-
ναται νά καταπνίξωσι πᾶσαν άλλην ένασχόλησιν έν τῇ καρ-
δίᾳ του ανθρώπου, και νά καταπνίξωσι πᾶν εὐγενές συ-
ναίσθημα τó όποιον καθήκοντι τήν ψυχὴν και εξαγενίζει
αὐτήν, και τó όποιον τελειοποιεῖ τήν καρδίαν και γεννᾷ έν
αὐτῇ παλμούς άγιους και πηλμούς συναίσθημάτων ύψηλῶν.

Αλλά και άλλα μέριμναι και φροντίδες είναι δυνατὸν
νά καταπνίξωσι οὐχί πάντα τόν σπόρον του λόγου του Θεού
άλλά πάντως ὅμως μέρη αὐτοῦ και νά εξασθενήσῃ και τόν
σπόρον εκείνον, του όποίου επιτρέπουν τήν βλάστησιν και

τήν καρποφορίαν. Πολλάκις ο άνθρωπος καταλαμβάνεται
υπό του πόθου ν' άποκτήσῃ τι. Αλλ' ή άπόκτησις του πο-
θυμένου τούτου δέν είναι ευγενής, απαιτεῖ νά εργασθῇ τις
πολύ, απαιτεῖ νά παραβῇ καθήκοντα πολλά, απαιτεῖ νά κα-
ταπατήσῃ πολλάκις τήν φωνήν τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ. Και
ο άνθρωπος έν τῇ μερίμνῃ πρὸς πραγμάτωσιν του επιδιωκο-
μένου πόθου εκείνου, δέν άποπνίγει μὲν έν έαυτῷ πάντα
λόγον του Θεού, πάντα τά καθήκοντα αὐτοῦ, αλλά μόνον
έκείνα άτινα σχετίζονται πρὸς τόν πόθον αὐτοῦ, και άτινα
πιθανῶς παρακωλύουσι τήν πραγμάτωσιν πόθου, άντικει-
μένου εις τόν θεόν νόμον. Έκτελεῖ έν μέρος τά καθήκοντα
αὐτοῦ, ως φύεται έν τῷ άκανθοφόρῳ άγρῷ μέρος του σπαρέν-
τος σπόρου, αλλά και τά καθήκοντα αὐτοῦ ταῦτα έκτελεῖ
άμελῶς πολύ, και οὐχί μετά διαθέσεως προθύμου. Και δέν
μορφοῦνται έν αὐτῷ άρεταί, ήτοι δυνάμεις ψυχικά, αλλά
τάσεις τινες άγαθαί, αἵτινες δέν δύνανται ν' άποφέρωσι
καρπὸς άγαθούς. Ως ο φυόμενος μεταξὺ τών άκανθῶν σῖτος,
δέν είναι ώριμος άλλ' άσθενικός, και εις τροφήν κακός, και
εις διατήρησιν του εἶδους άκατάλληλος, άσύμφορος εις θε-
ρισμόν, και συμπεριφέρως νά κατ' μετά τών λοιπῶν άκανθῶν.

Πᾶς λογικός άνθρωπος δέν πρέπει νά επιτρέπῃ εις έαυ-
τόν νά συναρπάξῃται οὕτω υπό τών βιοτικῶν μεριμνῶν.
Έχων ως άρχήν τών πράξεων αὐτοῦ τήν άρχήν: «Καίριος
παντὶ πράγματι» όρεῖται νά διανέμῃ τās ώρας αὐτοῦ εις
έκάστην εργασίαν οὕτως ὥστε και αί άσχολίαι αὐτοῦ αί
ύλικαι νά μη παραμελῶνται, αλλά και αί πνευματικαί νά
μη άποπνίγονται. Αμφοτέραι δέον νά περισπῶσιν αναλό-
γως τήν προσοχήν του ανθρώπου, διότι εξ άμφοτέρων τών
εἰδῶν τών άσυχολιῶν παράγεται και δημιουργεῖται ή εὐδαι-
μονία του ανθρώπου.

Οὕτως ο λόγος του Θεού, πίπτων εις τήν καρδίαν του
ανθρώπου, όστις γινώσκει νά κανονίζῃ τās ιδίας άσυχολίας
δέν είναι δυνατόν νά εὐρῇ άκάνθας, ὅψ' ὢν ν' άποπνιγῇ,
άλλά θά εὐρῇ γῆν γόνιμον, έν ή θά βλαστήσῃ και θά καρ-
ποφορήσῃ. Αλλά και οὐ μόνον τούτο, αλλά θ' άπαλλαγῇ ο
άνθρωπος και από τών άφορμῶν, αἵτινες δέν επιτρέπουν
εις αὐτόν ν' άπολαύσῃ τῶν άγαθῶν τῆς ζωῆς. Ο άνθρωπος
ο έχων κανόνα του βίου αὐτοῦ τó λογικόν μέτρον πασῶν
τῶν πράξεων αὐτοῦ, είναι ὅντως ο εὐτυχῆς άνθρωπος, ο δυ-
νάμενος νά αισθάνεται τήν άληθῆ ήδονήν, και εκ τῶν άσχο-
λιῶν αὐτοῦ, και εκ τῶν περιστοιχιζόντων αὐτόν, και εκ
τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, ήτις δεχομένη τόν λόγον του Θεού
γονιμοποιεῖ αὐτόν εις έργα άγχθά.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Ένα καράβ' άνάτεψε λεβένταις φορτωμένο,
στήν πρύμ' έχει τούς άρρωστους, στήν πλώρη λαβωμένους
και άποκάτω στα πανιά τούς θαλασσοπνιμένους·
γυρεύει πόρτο για νά 'μπῇ, λιμάνι για ν' άράξῃ,
τό παλαμάρι τόδεσε εις άγαθό λιμάνι να.
'Εβόθ' ο λόγος στά χωριά και διαλαλιά στὸν κόσμο·
«Χήραις, πουλιούνται οί άνδρες σας· μαννάδες τὰ παιδιά σας·
και σεις, καυμέναις αδελφαῖς, πουλιούνται οί αδελφοί σας».
'Εβραμαν μάνναις με φλωριά, και αδελφαῖς με δόσι,
κ' ή χήραις, ή μαυρόχροις, με τὰ κλειδιά στὸ χέρι,
κ' όσαι δέν είχαν τίποτε, τὰ χέρια σταυρωμένα.
Κι' ο Χάρος έμετάνοιωσε, τὰ παλαμάρια κόδε·
Περνοῦν ή μάνναις τὰ βουνά, κ' ή αδελφαῖς τὰ πλάγια,
κ' ή χήραις, ή μαυρόχροις, τὰ έρρημα λαγκάδια.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΑΛΛΟΤΕ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Β'.

Απωλέσθη οὕτω διά παντὸς έκτοτε ή έλπις τῆς άνα-
κτήσεως του Παναγίου τάφου.

Αί άσθενεῖς άπόπειραι νέας σταυροφορίας, δι' ής ή Δύ-
σις έδοκίμασε ν' άπατήσῃ επί ένα ή δύο αἰῶνας τās τύ-
ψεις τῆς αναδρίας τῆς, ήναγκάσθησαν νά υποχωρήσωσι πρό
τῆς σκληρᾶς εἰρηνείας τῆς έναργούς πραγματικότητος, οί δέ
καυχηματῖαι του σιδηροφράκτου φεουδαλισμοῦ ήναγκάσθη-
σαν ταπεινῶς άποπλισθέντες νά εκλιπαρήσωσι παρὰ του
'Οσμάνλῃ, έντρόμως διατυπώντες τήν ειρηνικήν παράκλησιν,
ὅπως επισκεφθῶσι τόν 'Αγιον Τάφον χωρὶς νά εκδιωχθῶσιν
έκείθεν διά μαστιγώσεως.

Αλλά ή δικαιοσύνη κατεπατήθη και διά τών οίκτηρῶν
τούτων συνθηκολογιῶν. Η ελληνική ὀρθοδοξία απέμεινε
ταπεινότερα συνάμα και εὐσταθεστέρα, μαρτυρική άλλὰ και
εὐθαρσής έν τῇ ιερᾷ αὐτῆς σκοπιᾷ. Εἶχε τήν κατοχήν τῶν
'Αγίων Τόπων, ο δέ Τοῦρκος δέν τῇ ήμφισβήτη τοῦτο.
'Ανεσκολόπιζεν ὅστις ὅτε ένα έπίσκοπον, έκαρτόμει έκα-
τοντάδας τινας δυσμοίρων ραγιαδῶν, οίτινες εἶχον τήν ήλι-
θιότητα νά προτιμῶσι τήν σφαγὴν ταύτην μάλλον ή τόν
Μωαμεθανικόν παράδεισον, άλλὰ ή άρχή οὐδέποτε έτέθη
υπό ήμφισβήτησιν. Εἰς τούς μαθητάς του Χριστοῦ άνήκεν
ή φύλαξις του τάφου Αὐτοῦ.

Και ήλθεν ο Λατίνος νά 'ζητήσῃ μέρος τῶν ελληνικῶν
τούτων δικαιωμάτων, άτινα εἶχεν εξαγίαση και καταστή-
σῃ σεβαστά και άπαράγραπτα, τόσον αἶμα χυθέν κατά
τόσους αἰῶνας. Τῷ παρεχωρήθη μετά πολλῆς τῆς θλίψεως
τό άπαιτηθέν, άλλ' οί 'Ελληνες δέν είναι πλέον οί κύριοι
είναι οί συγκαίτιοι τῶν άσυνειδήτων άντιπάλων και άσπόν-
δων έχθρῶν, οίτινες οὐδέν άλλο βυσσοδομοῦσιν ή νά τοῖς
άποσπάσωσι και τὰ τελευταῖα τεμάχια του ιεροῦ εδάφους.

Εἶναι δέ άπειράριθμοι οί έχθροί οὗτοι καθότι αἱ άγριαί
άντιζηλίαι τῆς πολιτικῆς δέν εδράδουν νά εξαγείρουν
πέραξ τῶν τόπων, έν οἷς τó αἶμα του Θεοῦ ρεῖσαν έπε-
σφράγισε τήν παγκόσμιον ειρήνην, λυσσῶδες άνταγωνισμούς,
οὐδαμῶς πρὸς τήν εὐσέβειαν σχετιζόμενους. Η Γαλλία, ήτις
επεθύμησε νά καταστήσῃ τιμάριον αὐτῆς τόν 'Αγιον Τά-
φον, εἶδε τάχιστα έαυτήν άγρόικως διαγκωνιζομένην πρὸς
άνταγωνιστάς οὐχ ήσσον άγρίως επιδιώκοντας τήν κυριό-
τητα. Μετά τούς καθολικούς ήλθον οί διαμαρτυρόμενοι πά-
σης άποχωρώσεως συνωθούμενοι περί τó χαῖνον ρήγμα. Τῷ
Ισλαμισμῷ συνέφερε νά υποβάλῃ μάλλον ή νά καταστείλῃ
τās συγκρούσεις ταύτας. Αὐτός ο θερησκευτικός φανατισμός
του, όστις νύλαβήθη τόν χριστιανισμόν οἷον εἶδεν αὐτόν
έγκατεστημένον έν άπάσῃ τῇ 'Ανατολῇ, διεῖδεν έν άπάσαις
ταῖς λοιπαῖς μορφαῖς τῆς λατρείας αἱρέσεις και ιδίᾳ ὀρέξεις
πᾶν άλλο έμνεοῦσας ή τó σέβας, ὅπερ τόν εἶχεν άρραπίσῃ
ένώπιον τῆς ὀρθοδοξίας. Και τήν σήμερον, μυκτηρίζων, κρα-
τῶν ράβδον εις τās χεῖρας πρὸ τῶν πυλῶν του άγίου βωμοῦ,
διαχωρίζει, ως εξωργισμένους κατ' άλλήλων σκύλλους, αὐ-
τούς τοῦς Χριστιανούς, οίτινες άντὶ λατρείας πρὸς τόν άληθῆ
Θεόν, έρχονται εκεί νά εξυπηρετήσωσι τῶν αλληλομαχομέ-
νων αὐτῶν ἔθνων τήν άδωράγον άπληστίαν.

Πόσον ο καθολικισμός ήμάρτησε μη άποκρούων εξ άρχῆς
πᾶσαν σύμπραξιν μετά τῶν ιδιοτελῶν φιλοδόξων, οίτινες επι-
τηδεύοντο δι τῷ παρῆχον τήν προστασίαν των! Τό έναν-

τίον, πόσον ὄφειλεν άντὶ νά καταπολεμῇ τήν ὀρθοδοξία
πρὸς χαρὰν μεγάλην και μέγχα ὄφελος τῶν τε διαμυρτο-
ρομένων και του 'Ισλαμισμοῦ και ὄφειλε εἶναι νά ενισχύσῃ
αὐτήν έν τῇ πάλῃ τῆς τῇ χαλεπῇ κατὰ τῶν άπίστων έν τῷ
δυσυμπερασπιστῷ προμαχῶν, ὃν διά τότῃ επωδύνων άγώνων
φρουρεῖ και κατέχει; Πόσα ὄπλα θά παρῆχον τὰ έκατομ-
μύρια τῆς 'Εταιρείας «Υπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς Πίστεως»
(Propagation de la foi), άτινα χρησιμοποιοῦνται σήμερον
ὅπως ὕποσκάπτωσι και καταρρίψωσι τήν 'Ελληνικήν 'Εκ-
κλησίαν, ένν έτίθεντο εις τήν διάθεσιν αὐτῆς ταύτης διά τῆς
γενναίόφρονος και αδελφικῆς κατανότητος του χριστιανικοῦ
καθήκοντος και πόσον επωφελέστερα θά εἰνόντο εις τὸ
καθολικισμόν ή αἱ άσβεστὲς αὐτοῦ έχθροπραξίαι!

Και οὐδενί ᾧ φανῇ τοῦτο παράδοξον. Οἱ Πάπαι ἔσχον
ένίοτε τήν ὀξυδερκειαν νά διακρίνωσιν ὀρθῶς, ὅτι ή 'Ελλη-
νική εκκλησία εἶνε ή δύναιμις ή μόνη τῆς Χριστιανικῆς 'Ανα-
τολῆς. «Οτε οί μοναχοί του ὄρους Σινᾶ από του φοβεροῦ
αὐτῶν έρημητηρίου τῆς αἰροτέρως σκοπιᾶς τῆς 'Εκκλησίας
άπέστελλον ένα τῶν μετ' αὐτῶν ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς
Εὐρώπης άπαραιτήτους τινάς πόρους, πρώτος σταθμός αὐτοῦ
ἦτο ή Ρώμη. Και ή Ρώμη δέν τόν ήρώτησεν ᾧ εἶναι σχι-
σματικός, ὅπως τῷ παράσχῃ συστατικάς έπιστολάς πρὸς
άπαντας τούς καθολικούς ήγεμόνας.

Πάντοτε ή διαίρεσις ὑπῆρξεν ή αἰτία τῆς καταστροφῆς
και τῆς εξουστῶσεως. Η ελληνική Αὐτοκρατορία ήδύνατο
μόνη ν' άποδιώξῃ τούς Μουσουλμάνους κατὰ τόν Μεσαίωνα.
'Επρεπε νά συνδράμωσιν αὐτήν εις τοῦτο Κατὰ τάς ένεστώ-
τας ήμέρας ο ελληνισμός μόνος ἦτο ικανός νά καταρρίψῃ
ἄνευ κλονισμοῦ τó σεσαθρωμένον οἰκοδόμημα, οὔτινος αἱ ὥραι
εἶνε μεμετρημέναι. Δέον νά χορηγηθῇ αὐτῷ πᾶσα ένίσχυσις
εξ ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς θρησκείας και του πολιτισμοῦ.
'Εκείνοι, οίτινες θά έπεχειρῶν νά τῷ ἀφαιρέσωσιν εκ τῶν
προτέρων δι' άπάτης ή διά τῆς Ισχύος τὰ τεμάχια τῆς κλη-
ρονομίας τῆς υλικῆς ή ήθικῆς, οὗτοι θά έσυνέχισον τó άντι-
χριστιανικόν έργον, τó μέγα έγκλημα του Μεσαίωνα, οὗ τó
άγος φέρομεν εἶτι.

Αφώμεν τοῦλάχιστον, αφώμεν τέλος ελεύθερον τόν δρό-
μον εις τήν δικαιοσύνην, ήτις μόνη θά επαναφέρῃ τήν ειρή-
νην. Η φυλή, ή μη επιδιώκουσα τήν κατάκτησιν, άλλ'ήτις
κατέχει ένεργητικῶς ή παθητικῶς, δοκιμαζομένη ή νικηφό-
ρος άλλ' ἄνευ διακοπῆς τήν διά του αἵματος τῆς ποτισθεῖ-
σαν γῆν, δέν θά επιδείξῃ τās αἰμότητας κατακτητοῦ οὐδέ
τās άδυσωπότητους ιδιοτελείας του εκμεταλλευτοῦ. Οὐδένα θ'
άποκλείσῃ εκ τῶν 'Αγίων Τόπων, οίτινες εἶναι ή πατρίς
πάσης επί τῆς γῆς ψυχῆς. 'Ελθετε ίνα προσευχηθῇτε επί
του 'Αγίου ὄρους, χριστιανοί ὀλοκλήρου τῆς οἰκουμένης, και
θά ἴδῃτε ᾧ ὁ 'Ελληνισμός εἶνε ἀφιλόξενος πρὸς τόν προσ-
κυνητήν. Απασαί αἱ ὅραι θά εἶναι άνοικταί, πᾶσα χεὶρ θά
τείνεται ὑμῖν και θά αἰσθάνεσθε έαυτούς ως εύρισκομένους
έν τῷ ἰδίῳ ὅμῶν οἴκῳ.

Οὐδέ φοβηθῇτε τήν ὑπόμνησιν τῶν πικριῶν του παρελ-
θόντος. Πράγμα λίαν χαρακτηριστικόν συνέβη έν 'Ελλάδι
κατὰ τó 1897 κατὰ μίαν εκ τῶν στιγμῶν εἰσείνων, καθ' ᾧ
ο μάλλον πρὸς εξαγριούται υπό τó κράτος θλίψεως υπερ-
τάτης. Η στάσις τῶν Γερμανῶν ἦτο τόσον προφανῶς και
άπεικνῶς έχθρική πρὸς τήν 'Ελλάδα, ὥστε φωνή τις ήγέρθη
προκαλοῦσα νά άπαγορευθῇ του λοιποῦ εις τούς βαρβάρους
τούτους ᾧ θέα τῶν ἱερῶν έρειπίων. 'Ητο γνωστόν ὅτι ή
Γερμανία διά τῶν έπιστημόνων και τῶν αρχαιολόγων τῆς
άπεκρίμινεν άρετὰ ὕλην κέρδη εκ τῶν θησαυρῶν τῆς ἀθα-
νάτου φυλῆς, ής έπεδίωκε τήν καταστροφήν μετά τυφλῆς
άληθους μανίας.

Οἱ 'Ελληνες έσπευσαν μόνον ν' άποκριθῶσι:

«Μακράν ἡμῶν τοιαύτη εὐτελής και παιδιχωρῶδης εκδί-

κησις. Ὁ Παρθενὼν δὲν ἀνήκει μόνον εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς Μεσημβρίας, προτιμᾶτε νὰ ὑποδέχεται ὑμᾶς ἐν τῇ Ἀγίῳ Τάφῳ λαὸς ἱκανὸς νὰ ὁμιλῇ καὶ πράττῃ οὕτω, ἥ ἡ ἀπληστία τῶν ξένων ἐκμεταλλευστῶν ἢ τὸ μυστίγιον τοῦ Μουσουλμάνου;

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Τόλμησε πλέον νὰ ἐλέγξης ἡμιαυτὴ ἀπόφοιτον Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου, οὗ γράφει δι' ἑῷτα τὴν λέξιν, ἣν οἱ Ἑλληνες ἀπὸ χιλιᾶδων ἐτῶν γράφουσι δι' ἣτα ἡ οὐ μεταχειρίζεται αἰτιατικὴν ὅπου ὁ Ἀσώπιος λέγει οὐ ἀρμόζει γενική! Ἡ ἀπολογία εἶναι εὐκόλος. «Γράφω τὴν δημόδη!»

Ἀλέξανδρος Σ. Βυζάντιος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

Ἡ Εὐεργέτις τῆς Ἑταιρείας κόμησας Λουίζα δὲ Ριανκούρ ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν Πατρίων κερδίσαν γραμματίαν τοῦ Λαχείου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐξ οὗ ἡ Ἑταιρεία εἰσέπραξε δρ. 50.

Τῇ εὐγενεὶ μερίμνῃ τοῦ συνταγματάρχου κ. Ἰ. Κωνσταντινίδου οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλίται τοῦ 6 Συντάγματος τοῦ Πεζικοῦ ἀπέστειλαν ἐκ Μεσολογγίου ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων δραχ. 89.65.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσὸν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅψεως (billeue) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2	τοῖς 100 κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.
2	» » » » 1 ἔτους
2) 2	» » » » 2 ἐτῶν
3	» » » » 4 »
4	» » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἡ προσεχὴς κλήρωσις τὴν τελευταίαν Κυριακὴν Ὀκτωβρίου. Κερδίζουσι 255 ἀριθμοὶ τὰ ἐξῆς ποσά:

Ὁ 1ος	25,000	δραχ.
Ὁ 2ος	3,000	»
Ὁ 3ος	2,000	»
Ὁ 4ος	1,000	»
Ὁ 5ος	500	»
Οἱ ἐπόμενοι 50 ἕκαστος	100	»
Καὶ οἱ ὑπόλοιποι 200 ἕκ. ἀνὰ	50	»

Τιμὴ ἐκάστου λαχνοῦ δρ. 1.

Τὸ προϊόν τοῦ λαχνοῦ διατίθεται εἰς συντήρησιν τῶν κειμηλίων τῆς ἀρχαιότητος καὶ νέας ἀνασκαφάς. — Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας γραμματία πρὸς πώλησιν γίνεται ἐκπτώσις 15 ο/ο.

Ὁ Δῆμος Ὀλύμπου χορηγίαν αὐτοῦ ἐκ δρ. 10.

Ὁ κ. Π. Κ. Κ. (ἀνώνυμος) ἐξ Ἀθηνῶν δρ. 5.

Ὁ κ. Γεώργ. Β. Μπούντας ἐκ Καρδίτσας δρ. 2.

Νεανίας 25ετης ἐκ (...) δρ. 15.

Τῇ εὐγενεὶ μερίμνῃ τοῦ ἐν Ραγγοῦν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας κ. Π. Ν. Σταθακοπούλου ἀπέστειλαν οἱ κ. κ. Καμύλλος Καμυλάτος ρούπια 20, Ἰωάν. Δ. Παπαδημητρίου ρούπ. 15, Σ. Γ. Ρεπαγὸς ρούπ. 10, Π. Τσούνας ρούπ. 10 καὶ Π. Ν. Σταθακόπουλος ρούπ. 10 ἥτοι ἐν ὅλῳ λίρ. στέρ. 4 σελ. 5.

Τῇ εὐγενεὶ μερίμνῃ τοῦ ἐν Σαῖν Γκαλλὲν τῆς Ἑλβετίας «Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν» ἀπέστειλαν οἱ κ. κ. Ζαχ. Κυμπρίτης φρ. χρ. 2.50, Ν. Γ. Καμήλος φρ. χρ. 2, Γ. Φωρρούλας φρ. χρ. 2, Ρενὲ Κοβλὲ φρ. χρ. 2, Μιχ. Ἰακωβίδης φρ. χρ. 1.50, Ἀλέξ. Μακρόπουλος φρ. χρ. 2 καὶ Σταῦρος Μεταξᾶς φρ. χρ. 2.50.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Ν. Σ. Ρ α γ γ ο ὦ ν. Γράφομεν ταχυδρομικῶς. Ἑλ. Στ. Μ ο λ ὶ ο υ ς. Ἐν καιρῷ εὐθέτω θὰ αὐξήσῃ ἡ διανομὴ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἰ. Π. (...). Ἀντὶ τῶν ζητουμένων τριάκοντα, ἀρκεσθῆτε παρακαλοῦμεν εἰς τὰ διὰ κόπου οἰκονομηθέντα 15 φύλλα καὶ ἐλπίζομεν. Γ. Ν. Δ. Π α ρ ι σ ῖ ο υ ς. Ἡ ἀποστολὴ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται εἰς τὸν ἐφημέριον, ἀνεξαρτήτως ὀνόματος. Χρ. Στ. (...) καὶ Γρ. Β. Ζ α γ ο ρ ὶ α ν. Ἀπεστάλη ἀμέσως. Κ. Ν. Ι. Μ α σ σ α λ ῖ α ν. Εὐ. Γ. Χ α ν ῖ α. Μιχ. Α. Π. Κ ἄ ῖ ρ ο ν. Γ. Ι. Γ. Β Ὡ λ ο ν. Ν. Σ. Κ ἔ α ν. Ἀπεστάλησαν τὰ ὑπάρχοντα. Ἀντ. Μ. (...) Τοιαύτη αἰτήσις δὲν ἐλήφθη ἀκόμη. Γρ. Στ. Ἰ ο ν. Κατὰ τὸν ἐν τῷ γραφεῖ ἡμῶν τηρούμενον κατάλογον αἰτήσεων ἔπρεπε νὰ ἐκδίδωμεν 71,000. Ἐλλείπουσι ἄρα οὐχὶ χιλιάδες, ἀλλὰ δεκάδες χιλιάδων φύλλων. Ἀλλ' ἐλπίζομεν πάντοτε εἰς τὴν ὀσημερὶα αὐξανομένην ἐκτίμησιν τοῦ ἀπανταχοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τόμος Α' δελ. κ' καὶ 602.

«Περίεχόμενα 1) Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς. 2) Συμβολαὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς. 3) Ὁρθογραφικά».

ΕΛΛ. ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Γνωστοποιεῖ πρὸς τοὺς Μελισσοκόμους καὶ τοὺς θέλοντας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν Μελισσοκομίαν, ὅτι κατασκευάζουσα νῦν ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ καὶ ὑπο οἰκονομικότερους ὄρους τὰς νέας κυψέλας ἐν τῷ ἐν Χαλαδρίῳ ἐργοστασίῳ τῆς Πεσμαζογλείου Μελισσοκομικῆς Σχολῆς, ὑπετίμησε τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς δρ. 16, παραδοτέας ἐν Χαλαδρίῳ ἢ ἐν Ἀθήναις. Ἡ δαπάνη τῆς ἀποστολῆς κυψελῶν εἰς ἐπαρχίας ἐπιβαρύνει τὸν ἀγοραστὴν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Ὁδὸς Μιχαὴλ Νομικοῦ, ἀριστερὰ τοῦ Αὐτοστρατεύου
Διευθυντὴς Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ
Νευρολόγος καὶ Φρενολόγος
Κλῖναι ἀπὸ 10-20 δραχμῶν δι' ἡμέρας
Ἀριθ. Τηλεφώνου 314
Κανονισμὸς καὶ Πληροφορίαι
Ὁδὸς Ζήνωνος, 16. — Ἀριθ. Τηλεφ. 200.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ Ν. ΜΠΕΡΚΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου

Τελεῖα ἀνακαινίστις. Ἀμερικανικαὶ μεθοδοὶ τὸ πρῶτον ἐφαρμοζόμεναι παρ' ἡμῖν.

ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Ἡ πλουσιωτέρα συλλογὴ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Οἱ μόνον ἐκδότης Εἰκονογραφημένων Δελταρίων φωτοτυπικῶν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν ἐιδίκεων παραγγελιῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει ἀπλῆς φωτογραφίας μέχρι 500 ἀντιτύπων τοῦλάχιστον.

Ἡ τελευτὴ τῆς ἐκτέλεσης.

Ἐντελῶς ἀπὸ ἡλληλαρχέων μικροῦν διαυγέστατον δὲ καὶ ἐλαφρότατον

ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ

Ἀναλυθὲν ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς χημείας κ. κ. Χρηστομάνου, Δαμιέγγην, Κομνηνὴν καὶ τὸν κ. Ρουσσοῦλον καὶ εὐρεθὲν ἐλαφρότατον, στομαχικώτατον καὶ καθαρώτατον, πωλεῖται πρὸς 50 λεπτά εἰς στάμνας καθαρωτάτας καὶ ἐσφραγισμένας πρὸς ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῆς ἐκ τῆς πηγῆς προελευσέως τῶν.

Πληροφορίαι καὶ παραγγελφαὶ δίδονται εἰς τὸ Πρωγκηπτικὸν Ἰαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Α. Θεοδώρου ὁδὸς Σταδίου 36 ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Κ. Καραπάνου.